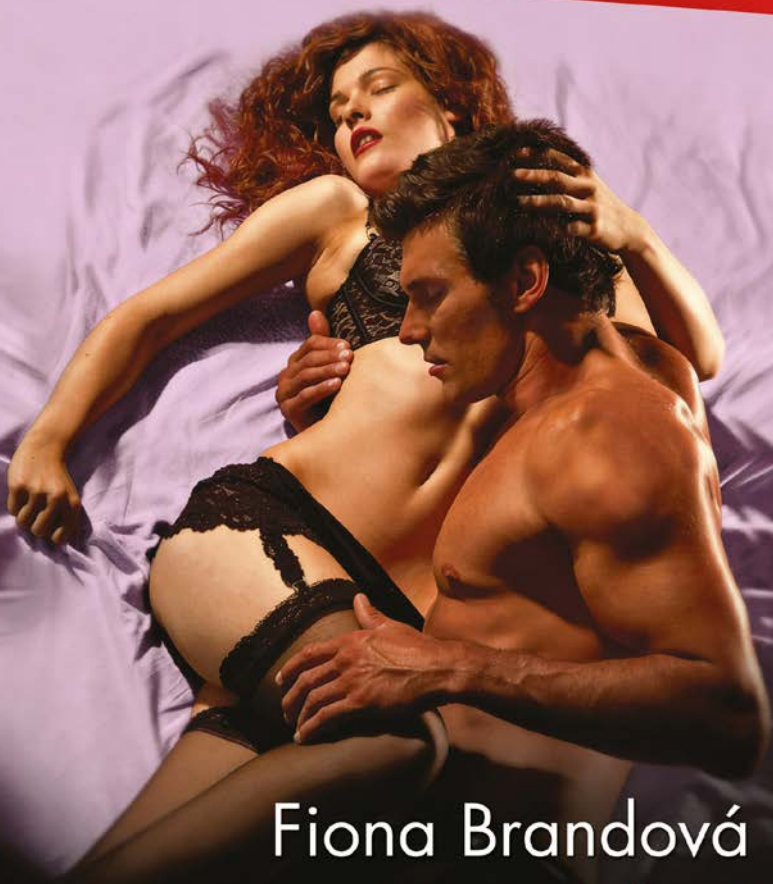

DESIRE®

Fiona Brandová
Marný boj

FIONA BRANDOVÁ

MARNÝ BOJ

PŘEKLAD

DAGMAR BREJLOVÁ

Milá čtenářko,

ať již sáhnete po kterémkoli z mých květnových titulů, jsem si jist, že se přenesete do světa velkých, i když často skrývaných, emocí, které ale postupně dovedou mé hrdiny k cestě poznání, že stojí za to žít plný život i se všemi jeho riziky. Dost tomu odpovídá název povídky Marný boj. Ano, je to tak, mé hrdiny drží zpočátku zpátky špatné zkušenosti, strach ze zklamání, nedůvěra v opačné pohlaví... Naštěstí láska vládne kouzelnou mocí a i ze skeptiků udělá věřící a doufající. Nechte tedy všechny starosti za dveřmi, najděte si klidné místočko a ponořte se do příběhů s dobrým koncem. Uvidíte, jak se uleví Vaší duši i myslí, když je obrátíte k něčemu pozitivnímu.

S láskou

Váš Harlequin

Fiona Brandová

MARNÝ BOJ

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Tangled Affair

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Dagmar Brejlová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2012 by Fiona Gillibrand
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa
2026 (Marný boj: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2571-0 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2572-7 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2573-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Poklidnou atmosféru Lucasovy soukromé posilovny narušilo vibrování mobilu. Lucas Atraeus ležel na zádech na posilovací lavici. Pomalu odložil činky na stojan a vstal. Ve volných šedých tréninkových kalhotách na jeho postavě vynikaly úzké boky a široká ramena. Do místnosti proudilo ranní slunce a hladilo ho po obnažených pažích.

Došel k mobilnímu telefonu a podíval se na displej. Jeho soukromé číslo mělo jen pár lidí. Kromě toho věděl, že ranní trénink v posilovně by se jen tak někdo narušit neodvážil.

Přijal hovor. „Si,“ houkl do mikrofonu odměřeně. Jeho bratr Constantin a výkonný ředitel firmy Atraeus Group, rodinné společnosti s bohatou sítí poboček v hodnotě několika miliard dolarů, hovor neprodužoval. Lucas odložil telefon a došlo mu, že se během několika vteřin změnila spousta věcí.

Constantin se měl za necelých čtrnáct dní ženit. Nemálo tím zkomplikoval Lucasovi život. Byl z toho otrávený.

Jeho nevěsta Sienna Ambrosi pracovala jako ředitelka sydneyjské firmy obchodující s perlami, Ambrosi Pearls. Kromě toho byla sestrou ženy, s níž měl Lucas poměr. Slovo poměr ovšem zdaleka nevystihovalo vášnivou, návykovou přitažlivost, která jím zmítala už dva roky.

Telefon se znovu rozezněl. Lucas se tentokrát na displej ani nepodíval. Věděl, kdo to je. Napověděl mu jeho instinkt. Carla Ambrosi. Žena s dlouhými, smyslnými tmavými vlasy, snědou hebkou pletí, světle modrýma očima a štíhlým svůdným tělem, které ho dohánělo k šílenství.

O slovo se v něm hlásila touha. Už ten pocit znal. Touha byla živočišná a vše pohlcující. Jedině ona dokázala narušit přísný každodenní režim, který si naordinoval téměř před pěti lety, po tragické auto-nehodě své přítelkyně. Po Sophiině smrti si přísahal, že se už nikdy nenechá smést touhou a ani se po uši nezamiluje.

Jenže neuplynuly ani dva roky a znovu v tom lítal. Ve vztahu ne, ale v touze zaručeně.

Muselo to skončit. Okamžitě.

Ze všech sil se ovládal, aby hovor nepřijal. Vydržel to ještě několik vteřin. Zvládl to. K jeho nesmírné úlevě telefon přestal zvonit a znovu nezačal.

Odhrnul si husté černé vlasy z tváře a přešel po světlé mramorové podlaze ke sprše. Na jeho kroku bylo vidět, že má sport v krvi. Kdyby žil o několik staletí dříve, jeho postava a fyzická síla by mu jistě určila roli udatného bojovníka. V moderní době se bitvy odehrávaly u jednacích stolů nad rozsáhlými portfolii nabídek a se zlatem vytěženým na vyprahlé páteři hlavního ostrova Medinosu.

Na obchodním bitevním poli byl neporazitelný. Zato ve vztazích měl velké rezervy, v těch si už tolik jistý nebyl.

Veškerý zisk z tréninku v něm udusilo napětí a také prudký poryv nevíтанé touhy. Svlékl si oblečení, zapnul sprchu a vstoupil do proudu mrazivé vody.

Kdyby nechal všechno plavat a dopustil, aby se jejich pomíjivá aférka stala otrokem neodolatelné a riskantní touhy, ani by se nenadál a zasnoubil by

se se ženou, která představovala pravý opak manželky, kterou potřeboval.

Prožíval by druhou osudovou přitažlivost. Měl by druhou Sophii.

Mohl udělat jedinou věc. Nezbývalo mu nic jiného, než dát vale emocím i touze a využít nezdolnou vůli, která mu pomohla vyhrát nejedno obchodní jednání a dotáhnout do konce nejednu akvizici. V první řadě tedy musel vymyslet strategii, jak ukončit vztah, který byl od začátku předurčen k neúspěchu. Pro něj i pro ni.

S Carlou se už jednou zkusil rozejít. Nepodařilo se mu to.

Tentokrát musel vsadit na jistotu.

Jejich poměr definitivně skončil.

Constantin se konečně odhodlal a požádal Sien-
nu o ruku.

Svit úplňku zaléval středomořský ostrov Medinos. Carla Ambrosi v pronajatém sportovním autě přijížděla k zavřené bráně panství Castello Atraeus.

Byla jako omámená nervózním napětím. Před branami se totiž kupili bulvární novináři a zaměřovali hledáčky na blankytně modré auto. Byl předvečer svatby. Její sestra se vdávala za Constantina Atraeuse. A to si myslela, jak na novináře nevyzraje, když dorazí pod rouškou blížící se tmy.

Na okýnko jí zaklepala ostraha. Otevřela je pouze na pár centimetrů a škvírou muži podala pozvání na předsvatební večeři. Pozvánky byly vytištěné na smetanových kartičkách zdobených zlatým lemováním.

Muž úsečně přikývl, prostrčil kartičku šterbinou zpátky a pokynul jí, aby pokračovala.

Pomalu sešlápla plyn a centimetr po centimetru se rozjížděla. Do očí ji udeřil blesk fotoaparátu.

V tu chvíli ji zamrzelo, že se rozhodla právě pro nízké sportovní auto. Měla si půjčit bytelný čtyřdveřový sedan, ne takovou hračku. Jenže to by nešlo dohromady s jejím záměrem. Chtěla vypadat žoviálně a bezstarostně, jako by se jí ta svatba ani v nejmenším netýkala –

Někdo rázně zaťukal na okno spolujezdce. Prudce se otočila.

„Slečno Ambrosi, víte, že Lucas Atraeus přiletěl na Medinos už dneska ráno?“

Zalila ji vlna toužebného očekávání. Ano, Lucasův přilet sledovala v ranních zprávách. Novináři však neodpověděla, pokračovala a vzpomínala dál. Po zprávách se vydala na kolonádu pro kávu a pečivo k snídani. Dokonce zahlédla Lucasovo auto.

Nedalo se přehlédnout, protože ho doprovázela ochranka. Skrz tmavá skla bohužel nebylo vidět, kdo sedí uvnitř. Zkoušela Lucasovi volat, poslala mu textovou zprávu. Snídani pustila z hlavy. Neozval se. Původně měli domluvenou schůzku, ale překazilo ji pozvání ze sledované americké televizní talk show. Carla nemohla příležitost k rozhovoru odmítnout, protože za necelý týden chystali novou kolekci. Přišla jí vhod každá příležitost k reklamě včetně blížící se svatby, na níž hodlala představit kolekci z ryzího zlata. Carla schůzku s Lucasem rušila velmi nerada, ale současně věděla, že to Lucas pochopí. Byl obchodník tělem i duší a bylo mu jasné, co její práce obnáší. Kromě toho se uvidí večer.

Zasáhl ji další blesk. Od odpoledne ji nepříjemně bolela hlava a tenhle útok byl poslední kapka. Bolesti hlavy jí naléhavě připomínaly, že by měla zpomalit, víc odpočívat a radikálně snížit stres. Lékařka ji před dvěma lety upozornila na to, že má osobnost typu A a ta ji stále bude hnát k dalším

a dalším výkonům. Platila za ně krutě, například žaludečními vředy.

Lékařka byla shodou okolností i její dobrá kamarádka. Naléhala na ni, aby se oprostila od tendence mít stále všechno pod kontrolou, aby snížila nároky na sebe, neřešila každický detail v životě včetně obsedantního nutkání chodit v barevně ladícím oblečení a doplňcích. Kromě toho měla ve zvyku plánovat si oblečení na týden dopředu, aby skutečně měla všechno pod kontrolou a mohla případně doladit drobnosti. Její postoj ke vztahům také odrážel neúměrně náročné tendence. Vypracovala systém hodnocení, ale vyklubala se z něj nanejvýš tyranická kritika. Jak chtěla najít toho pravého, když se žádný muž nekvalifikoval ani do druhého kola? Její pokusy o seznámení tak začínaly a končily první schůzkou.

Ano, stres ji užíral. Měla by se trochu uvolnit, bavit se. Možná by mohla s někým chodit alespoň jen tak, aby si něco užila, než ji zničí další zdravotní problémy.

Nakonec dala na kamarádku a odhodlala se k radikálním změnám. Týden poté poznala Lucase.

„Slečno Ambrosi, teď když si vaše sestra vezme Constantina, je podle vás naděje, že byste mohla obnovit vztah s Lucasem?“

Carla pevně zatnula čelisti a jela dál. Srdce se jí rozbušilo jako pomatené. Co si to ten novinář dovoľuje? Zasáhl ji na tom nejcitlivějším místě.

I ji ta otázka deptala. Udeřila v okamžiku, kdy jí Sienna oznámila, že souhlasila se svatbou a vezme si Constantina.

Ne, dneska se kvůli tomu nebude rozčilovat. Spíš by si měla tu pozornost užívat. Celé dva roky se úzkostlivě snažila vyvracet hypotézy o tom, že má poměr s Lucasem, ale s tím je konec. Konečně může

říct pravdu. Novináři, kteří před časem pustili do médií zprávu o jejich intimním vztahu, ani netušili, jak byli blízko k pravdě.

Finanční neshody, které rozhádaly rodiny Atraeu-
sových a Ambrosi, a tlak po ztroskotané první svat-
bě Sienny s Constantinem budou konečně navždy
patřit minulosti. Sienna a Constantin se nakonec
vezmou, ustáli to. A ona dnes večer konečně také
začne žít podle svého srdce.

Ve zpětném zrcátku se odrazila světla mohutného
nabýlkaného vozu, který přijížděl za ní.

Lucas.

Srdce jí div nevyskočilo z hrudi. Bydlel na pan-
ství, takže nejspíš odjel na jednání do města a teď
se teprve vracel. Anebo zajel k malému městskému
domku, v němž se ubytovala ona se Siennou a mat-
kou. Přijel ji vyzvednout. Ta možnost ji zalévala hře-
jivým teplem.

Za zlomek vteřiny měla od novinářů pokoj. Vrh-
li se totiž na Lucasovo maserati. Carla automaticky
sešlápala plyn a vyrazila po klikatící se příjezdové
cestě k domu. Za několik minut projela zatáčkou
a před ní se otevřel pohled na velkoryse osvětlený
dům. Takové velkolepé stavby zatím vídala jen v ča-
sopisech.

Zaparkovala na šterkovém parkovišti vedle pod-
loubí, jímž se procházelo k hlavnímu vchodu. Za ní
se objevila světla Lucasova vozu. Najednou si při-
padala neskutečně zranitelná. Natáhla se pro jasně
červený šátek, který dokonale ladil s jejími šaty,
a vystoupila z vozu.

Maserati zastavilo, světla zhasla. Carla se ocitla
v relativní tmě. Zabouchla dveře a zamkla auto.

Nejistě se vydala k maserati. Potřebovala se vzpa-
matovat z útoku ostrých halogenových světel. Potíže
s ostrým světlem si přivezla jako bonus z dovolené

v Thajsku, kde byla s Lucasem před dvěma měsíci. Chytila tam virové onemocnění.

Samozřejmě počítala s tím, že si užijí krásnou romantickou dovolenou, i proto ji naplánovala se svou příznačnou pečlivostí. Namísto vysněné dovolené, kde ji měl Lucas podle jejích představ požádat o ruku, mu připadla role pečovatele. Po návratu domů se pořád cítila špatně a testy nakonec prokázaly, že se znovu objevily žaludeční vředy. A to si myslela, že je má nadobro vyléčené.

Dveře na straně řidiče se prudce otevřely. Pulz jí vyletěl až do oblak. Toužebně povzdychla. Konečně Lucase uvidí. Nedočkavě se na něj těšila celý den.

Uvidí?

V ústech jí vyschlo. Takové slovo zdaleka nevystihovalo vášnivá a ohnivá setkání, která za sebou měli v uplynulém roce. Někdy mívala pocit, že každé další setkání je ještě intenzivnější než to předchozí.

Reportér u brány jí položil hodně ožehavou otázku. Určitě netušil, že řal do živého. Obnovit vztah s Lucasem?

Z čistě technického hlediska by ani nedokázala říct, jestli vlastně někdy měli vztah. To slovo neodpovídalo okolnostem jejich setkávání. Odjakživa se snažila navozovat příjemnou, zábavnou a nenucenou atmosféru, nekladla na Lucase žádné nároky. Podle Lucasových reakcí usoudila, že mu maximálně vyhovují pomíjivé vášnivé chvílky. Ona chtěla víc. Podstatně víc. Ve vztahu k němu v sobě sice potlačovala výkonově zaměřenou povahu, jak jen mohla, stylizovala se do role okouzující bezstarostné milenky, ale její nitro skomíralo. S Lucasem prožívala nehynoucí vášeň, jenže její parketa byla kontrola. Potřebovala mít ve všem jasno. Především tedy v tom, jak se věci mezi nimi mají. Nechávat

věci takzvaně otevřené, nedotažené, nebylo nic pro ni. Měla z toho ještě větší starosti.

S bušícím srdcem se vydala k jeho autu. Před cestou sem si koupila novou noční košilku. Pochopitelně ji při tom doprovázela představa, co řekne Lucas. Vybrala svůdný střih, který zdůrazňoval křivky jejího těla. Na jednom boku měla dlouhý rozparek, který odhaloval opálené stehno. Lehká látka nabíraná kolem výstřihu dodávala oblině jejích ňader smyslně řecký styl a kromě toho zahalovala skutečnost, že v posledních několika týdnech opět zhubla.

Lucas vystoupil z auta. Carle se stáhlo hrdlo. Pohyboval se ladně jako obvykle. Poznala by ho vždycy a všude.

Lačně se opíjela pohledem na jeho smyslné oči, dlouhé husté řasy, vysoko posazené lícni kosti, trochu křivý nos, který se stal pozůstatkem dvou sezon v profesionálním týmu rugby. Zvědavě přejížděla po jeho hranaté čelisti a výrazných rtech. Měl na sobě elegantní oblek šitý na míru a na prsteníčku mu zářil ebenový pečetní prsten, ale ona ho viděla jinak. Představovala si ho nahého u ní v posteli, viděla se, jak ho hladí po širokých a pevných ramenou a zádech, jak jeho snědá pokožka kontrastuje se vzorně bílým povlečením. Zašimralo ji v břiše.

Setkali se pohledem. Carlina původní naděje, že jiskry, které mezi nimi bez ustání přeskakují, úspěšně ututlají alespoň do dalšího dne, až bude po svatbě, vzala rychle za své. Chtěla ho. Čekala na to celé dva roky. Nemohla jinak, musela podpořit sestru v jejím hlubokém žalu po rozchodu s Constantinem. Svoji sestru měla nade vše ráda a neudělala by nic, čím by jí ublížila.

Kdyby otevřeně začala chodit s bratrem jejího bývalého přítele, navíc mladším a o poznání pohlednějším, připadala by si jako nehorázná zrádkyně.

Constantin navíc Siennu odmítl bez varování, před zraky cizích lidí.

Dneska večer s Lucasem oznámí, že spolu mají vztah a chtějí ho zpečetit svatbou. Neudělají to ale nijak okatě, aby nedali najevo, že se potají scházejí už dva roky, nýbrž racionálním způsobem, který by měl ostatní přesvědčit o tom, že se ke sňatku dohodli pro dobro obou rodin a firmy.

Vzhledem k tomu, že zastávala roli mluvčí rodiny Ambrosi, už věděla, jak by to bylo nejlejší. Žádné nabubřelé titulky v novinách, to už nesmí dopustit. Proběhly jednou, po jejich první společné noci plné vášně. Víckrát se to opakovat nebude. Nesmí. Nebudou dělat žádná pompézní prohlášení, nebudou znít žádné fanfáry... Rozhodně ne do zítřejší svatby.

Navzdory lehkým lodičkám na vysokém podpatku, které samozřejmě dokonale ladily s barvou šatů, popoběhla po hrbolatém šterku a vrhla se Lucasovi do náručí.

Poznala by ho i podle typické vůně jeho tělového šamponu. Mísil se s jeho osobitou vůní a nádechem exotického santálového dřeva. Z těch opojných vjemů se jí zatočila hlava. Možná na ni ale měl největší vliv jeho dotyk. Vždyť se neviděli dva dlouhé nekonečné měsíce.

Stoupla si na špičky a zdvihla bradu. Vánek od moře jí rozfoukal dlouhé hedvábné kudrny. Objala ho kolem krku, přitiskla se k němu celým tělem. Znala každický jeho centimetr. Její tělo pohotově reagovalo na svalnatá ramena, mohutnou hrud. Navíc cítila, že jemu také není jejich dotyk lhostejný. Na břicho totiž cítila rostoucí vyboulení.

Do očí jí vyhrkly slzy. Připadala si jako malá holka. O odstup se už ani nepokoušela, nemělo to smysl. Naposled se ho dotýkala, líbala ho a milovala se s ním před dvěma měsíci. Nekonečné dva měsíce

léčení toho příšerného žaludečního vředu. Bohužel věděla, že její onemocnění je především jasným důkazem toho, že se se vzniklou situací zatím citově nevyrovnala. Celou dobu se bála, aby se z toho nevyklubalo něco horšího. Doufala, že si z Thajska nepřivezla ještě vážnější onemocnění. Její obavy se naštěstí nepotvrdily, ale to její stesk nezmírňovalo.

Uvědomila si, že Lucasovi o komplikacích nemoci neřekla, protože se bála jeho reakce. Věděla, že měl spoustu krásných okouzlujících žen, proto si vždycky dávala pozor, aby ji viděl pouze v nejlepší kondici. Důsledně pečovala o svůj vzhled a nechtěla dopustit, aby jeho dojem z ní cokoli pokazilo. Na horečce, která ji postihla v Thajsku, nebylo nic pěkného ani romantického. A na pobytu v nemocnici v Sydney už vůbec ne.

Lucas ji zlehka objal, rty jí letmo přejel po tváři. Carle po zádech přeběhl mráz. Automaticky se k němu natáhla, aby ho políbila, ale Lucas se nečekaně odtáhl. Navíc ji chytil za ruce, rozpletl jí prsty a odstrčil ji od sebe. Prostor mezi nimi okamžitě zaplnil mrazivý vzduch.

Carla nechápala, co se děje, a znovu k němu popošla. Lucas ji uchopil za předloktí.

„Carlo,“ oslovil ji úsečně. V jeho řeči se odrážel medinský přízvuk doladěný vzděláním ve Státech. Jeho sexy tón ji ale ani v takové zmatečné chvíli nenechal chladnou. „Volal jsem ti. Proč jsi mi nebrala telefon?“

Carla ztuhla. Zlobil se. „Vypnula jsem ho, aby nás při rozhovoru nic nerušilo.“

Proč se tak zlobí, vždyť telefon mohla mít vypnutý nejvýš hodinu. Pak ho dala nabít a znovu si na něj vzpomněla až těsně před odchodem. Hodila ho do kabelky.

Lucas ji pustil. Po jeho doteku na jejích odhalených

pažích zůstal chlad. Carla zanořila ruku do kabelky a vylovila mobil. Nechápat se podívala na displej a ztuhla. Zapomněla telefon zapnout. Stiskla tlačítko.

Jakmile se telefon probudil, na displeji se začaly zobrazovat informace o nepřijatých hovorech. „Promiň,“ prohodila odměřeně. „Zapomněla jsem ho zapnout.“

Mlčel. Carla se zamračila. Něco jí nehrálo. Začínaly se v ní bouřit emoce. Zatím se ovládala, ale jeho chování jí lezlo na nervy. Připadala si jako přetlakovaný hrnec. O co mu jde? Zapomněla vypnout telefon, no a? Vrátila mobil do kabelky. „Nebudeme z toho dělat vědu, ano?“ nadhodila.

Hlupáka ze sebe dělat nebude. Není tu od toho, aby mu byla bez ustání k dispozici. „Mrzí mě, že jsem se s tebou nemohla vidět dřív, ale pokud vím, bylo času dost. Kdybys chtěl, mohli jsme spolu jít na oběd.“

Carla zaslechla cvaknutí dveří u jeho auta. Otočila se a pátrala po zdroji nečekaného zvuku. Otevíraly se dveře u spolujezdce.

Jenže z auta nevystoupil muž. To bylo totiž to první, co ji napadlo. Myslela si, že s Lucasem přijel někdo z ostrahy. V náročných situacích to tak bývalo.

Z auta vystoupila žena.

Srdce se jí rozbušilo jako šílené. Vyděšeně si prohlížela dokonalý drdůlek, elegantní štíhlé tělo v hedvábných šatech ve světle perleťové barvě.

Nejdřív ji polilo horko, pak zima a znovu horko. Měla pocit, že se jí to zdá. Musel to být sen. Noční můra.

Sice se s Lucasem dohodli, že se oba budou stýkat i s jinými lidmi, aby zmátli tisk a udrželi si soukromí, ale ani ve snu by ji ale nenapadlo, že si Lucas přivede někoho i sem, na svatbu.

Konečně pochopila, o co mu celou dobu šlo.

Chtěl si ji držet dál od těla. Jak by ne, měl pro to dobrý důvod.

Upřela pohled na jeho tvář. Teprve teď si všimla, že se tváří jako cizí člověk. Vypadal odtazitě, téměř až cize. Podobný výraz míval, když někde byli spolu a on potřeboval vyřídit pracovní hovor.

Bolesti hlavy zesílily. Dělal se jí zle, žaludek měla jako na vodě. Zkoprněle na něj koukala a vůbec nevěděla, jak si to má vysvětlit, co udělat.

Carla se zdrceně nadýchla. On má jinou? Nic na něm nepoznala.

Horečně přemýšlela. Ne. To nemůže být pravda.

Kdyby na vlastním těle necítila jeho okamžitou reakci na její přítomnost, možná by tomu byla ochotná uvěřit, ale...

Snažil se zachovat neutrální tvář, ale Carla přece jen postřehla, že není ve své kůži.

„Dnes mě doprovází Lilah. Nemusím ti ji představovat, že? Znáte se dobře.“

Carla sekla pohledem po elegantní postavě, na niž doléhalo světlo z podloubí před hlavním vchodem. Zaznamenala jemné lícní kosti a exotické oči. Hned věděla, kolik uhodilo. „Jistě, velmi dobře.“ Byla to hlavní designérka její vlastní firmy. Carla na ni úsečně kývla. Jak by ji neznala, když ji pro firmu sama objevila. Lilah patřila k nejnadanějším a nejšikovnějším návrhářkám.

Ona znala Lilah a její zaměstnankyně pochopitelně znala ji.

Nemohla si nevšimnout, s jakou lítostí v očích se na ni Lilah dívá. Takže se nemýlila. Lucas ji vyměnil za jinou.

Nechápala proč. Rozčílilo ji, že Lucas svěřil jejich tajemství někomu dalšímu a ani se s ní neporadil. Lilah Coleová nebyla bezvýznamná osůbka, její rodina pracovala ve firmě Ambrosi odnepaměti.

Carlin děda jako první zaměstnal matku Lilah, tehdy ještě v Broome. Lilah sama teď pracovala v Ambrosi pět let, z toho poslední dva roky zastávala post hlavní designérky. Právě jí patřilo autorství několika nejpopulárnějších šperků z jejich kolekci.

Lilah nejistě zabouchla dveře auta a vydala se k nim. Sice se zdvořile usmívala, ale i na ní bylo vidět, že jí situace není příjemná. Rozhostilo se mezi nimi nepříjemné ticho.

V tom okamžiku se otevřely dveře domu a příjezdovou cestu osvětlil jasný proud světla. Doprovázely ho tóny klasické hudby. Carla se nezmohla na slovo ani na pohyb.

Z domu vystoupil štíhlý a elegantně oblečený muž, v němž poznala Tomase, Constantinova osobního asistenta. Pozdravil je a pobídl je, aby šli dál.

Lucas místo pozdravu přikývl a gestem vyzval ženy, ale šly před ním. Carla se cítila jako aktivovaný robot a poslušně vyšla po širokém schodišti. Bylo jí jedno, že jí šterk poškrábá boty. Na ničem už nezáleželo. Ani na botách, ani na šatech, natož na pečlivě vybíraném spodním prádle, aby se Lucasovi líbila.

Každý schod zvětšoval vzdálenost mezi nimi. Vzájemné jiskření se proměňovalo v neosobní chlad. Lucas položil dlaň Lilah na bedra a dal jasně najevo, jak se věci mají. Carle se sevřelo srdce lítostí. Současně jí docházelo, že strach z toho, že ji jednou opustí, ji vlastně doprovázel celé dva roky, co byli spolu.

Moc dobře věděla, že Lucas je v obchodních záležitostech neúprosný partner. Byl Constantinovou pravou rukou, takže mnohdy musel být až bezohledně neúprosný.

Tu vlastnost nakonec použil i na ni a bez mrknutí oka jí dal košem.

DRUHÁ KAPITOLA

Carla si zasunula pramen tmavých vlasů za ucho a nejistě vešla do centra dění. Najednou si připadala nemístně, jako by se nedostatečně připravila na velkou formální rodinnou akci. Na tolik lidí ani neměla náladu.

V elegantním salonku nakonec bylo jen pár příbuzných a známých: Tomas a členové rodiny Atraeusových: Constantin, jeho mladšího bratr, Zane a Lucasova matka Maria Therese.

Sienna si povídala s jejich matkou Margaret Ambrosi. Měla na sobě překrásné šaty ve slonovinové barvě a už v předvečer svatby vypadala jako nevěsta. Bez váhání spěchala Carlu přivítat. Krátce se objaly, ale nával emocí stáhl Carle hrdlo. Hned si totiž vzpomněla, že celé dopoledne spolu probíraly podrobnosti svatby.

Sienna ji chytila za ruce. „Carlo, není ti něco? Jsi nějaká bledá.“

„Neboj, jsem v pořádku, jen jsem nečekala, že tu bude tolik novinářů,“ odpověděla a strnule se usmála. „Znáš mě. Publicita je sice moje parketa, ale novináři se někdy chovají jako smečka hladových lvů a to nemám ráda.“

Constantin ji na uvítanou také objal. Líbilo se jí na něm, že je vysoký a čiší z něj autorita. Svým gestem dal najevo, že ji vítá do nejbohatší a nejmocnější

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Marný boj***.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.